

Posudek vedoucího diplomové práce

PRAKTICKÁ REŽIE DRUHÉHO PLÁNU

Jan Hecht se ve své teoretické diplomové práci zabývá mnohdy opomíjeným aspektem režijní tvorby zvaným "režie druhého plánu". Výběr tématu i jeho zaměření na v názvu uvedenou praktickou rovinu problematiky lze jistě přivítat, neboť obdobných diplomových prací na katedře režie nenajdeme mnoho. Zdroji teoretické diplomové práce jsou pak vedle uvedeného výčtu citované literatury rovněž rozhovory s osobnostmi režijní práce a především autorova osobní zkušenost, která je cenným aspektem textu. Současně však autor mohl použít větší množství pestřejší odborné literatury a v rozhovorech se neomezovat pouze na dlouhé pasáže s jedním tématem, ale využít dobré praxe respondentů k širšímu zamyšlení nad tématem.

V první části práce se autor věnuje teorii režie druhého plánu, kterou opírá o svou vlastní "definici". Janu Hechtovi nelze upřít snahu pojmenovat málo zmiňovanou problematiku režijní tvorby, ale celá "definice" je spíše jeho osobním pohledem a bere si z ostatních režijních disciplín a postupů spíše to, co se mu hodí a jeho popis postrádá určitou komplexnost a snahu provázat jeho úvahu s širším zamyšlením nad podstatou filmové tvorby. Současně však Hecht zajímavě uvažuje ve vztahu k druhému plánu o vedení divákovy pozornosti a neomezuje se na pouhé členění zobrazovaného prostoru do řezů podle vzdálenosti kamery, což může přinášet nový úhel pohledu na práci s filmovou mizanscénou.

Je patrné, že si autor ve snaze promyslet svůj nový a podle něho praktičtější přístup k režii druhého plánu dal jistě záležet a věnoval se problematice ze všech stran. Jde ovšem o snahu ustanovit nový pojem tím, že si půjčí kusy pojmů z ostatních režijních disciplín a slepí tak disciplínu novou.

V druhé části se autor věnuje práci s druhým plánem a především se složkami, který ho vytvářejí, na základě vlastních zkušeností, zkušeností autorů popsaných v literatuře a na základě rozhovorů s filmovými tvůrci. Tato část přináší poctivou analýzu jednotlivých režijních nástrojů, jejich využití (i vědomé nevyužití) a jejich následného účinku na diváka. Celá praktická část práce je přínosná nejenom jako reflexe vlastních poznatků během studie oboru režie, ale i jako ucelený text kupříkladu pro studenty nižších ročníků. I když ani zde nelze nezmínit některé opomenuté kapitoly jako práce s vizuálními efekty nebo důsledné zaměření se na práci s přenášením pozornosti diváka mezi vícero vrstvami dění.

Samotnou práci lze vnímat pozitivně především na základě výběru praktického tématu a snaze ho co nejlépe postihnout. Rovněž ale je patrné, že delší čas strávený se samotným textem by autora vedl ke snaze ho vystavět čistěji, s větším množstvím kvalitní citované literatury a s neopomenutím zmíněných částí.

Doporučuji k obhajobě a navrhuji známku B.

V Praze dne 9.6.2021

doc. Bohdan Sláma